

نقش عناصر فرهنگی و ساختارهای عقیدتی در جامعه بر رشد یا کاهش جرائم خشن

سینا رادان

کارشناسی ارشد گروه حقوق، گرایش جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بروجرد، بروجرد، ایران (نویسنده

مسئول)

چکیده

صیانت و پیشگیری واژه‌ای است که دارای معانی متعددی است. به‌عنوان مثال مانع‌شدن امری است کلی که از راه‌های مختلف آموزش، وضع قوانین و مقررات، اعمال قانون و رفتارهای مناسب اخلاقی، معنوی، تربیتی و نظارتی انجام می‌گیرد. همچنین موضوع پیشگیری در رسالت دین، رهایی انسان‌ها از تباهی و فساد است؛ بنابراین، پیشوایان دینی از آن دریغ ننموده و پیوسته بر آن سفارش نمودند. آموزش آموزه‌های دینی، یکی از مصادیق پیشگیری از بزهکاری است. توجه به آموزه‌های دینی مبتنی بر پیشگیری از بزهکاری اهمیت ویژه‌ای دارد. بی‌تردید در کشورمان اقدامات پیشگیری از وقوع تخلفات، جرائم خشن، انحراف، بزهکاری و گمراهی از اصول قضایی اسلامی و جز سیاست‌ها و تدابیر مهم است. عدم پایبندی به آموزه‌های دینی و سستی و ضعف در تقوا، شرایط و بستر ارتکاب جرم را فراهم می‌کند. این یکی از مسائل و معضلاتی است که سازمان‌های متولی خدمات‌رسانی به شهروندان، ممکن است با آن روبرو باشند. احصای روش‌های متفاوت می‌تواند این شرایط و بسترهای لازم را از بین ببرد و مانع رشد آن‌ها شود، توسل به آموزه‌های دینی و تقویت روح ایمان و تقوا در افراد از یکسو و همچنین پرداختن به بایسته‌های فرهنگی متناسب با شأن و کسوت جامعه ایرانی-اسلامی و مؤمن بودن به آن‌ها می‌تواند ریشه آسیب‌ها و تهدیدها را بخشکاند. به دلیل اهمیت این موضوع و جایگاه حیاتی عناصر فرهنگی و تدین افراد، لذا هدف از این پژوهش بازشناسی نقش اثربخش اعتلای آموزه‌های اعتقادی و همچنین پایبندی به المان‌های فرهنگی جامعه، به‌منظور پیشگیری از جرائم خشن می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: جرائم خشن، بزهکاری، قانون، فرهنگ، دیانت و اعتقادات.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۱/۱، بهار ۱۳۹۷، صفحات ۲۱۸-۲۰۹